

Daniel Kitabı - Sayı Elli Yedi

Vahyin Peygamberlik Sırlarının Açığa Çıkışı: Son Zaman Peygamberliklerinin İçinden Bir Yolculuk

Jeff Pippenger
2024-01-21

Bütün peygamberler dünyanın sonundan söz eder ve bütün peygamberlik sözleri Vahiy kitabında birleşip orada son bulur. Vahiy kitabında, Daniel kitabındakiyle aynı çizgi sürdürülür; çünkü ikisi aynı kitaptır. Bu peygamberî ilkelerin tümü önceki makalelerde sağlam biçimde kayda geçirilmiştir. Vahiy kitabında, sınama dönemi kapanmadan hemen önce, mühürlenmiş olup şimdi mührü açılan bir peygamberlikten haberdar edilirik. Bu makaleler, şimdi mührü açılmakta olan Vahiy kitabındaki mesajla bağlantılı peygamberî unsurları ortaya koymaktadır. Mesaj tekil bir peygamberî hakikat değildir ve mührü açılmakta olan mesajın her bir unsuru İsa Mesih'in Vahiy kategorisine girer.

Mesajın mührü, "zaman yakındır" iken, sınanma süresinin sona ermesinden hemen önce açılır. Daniel ve Vahiy kitapları, Peygamberlik Ruhu'nun yazılarındaki yorumla birlikte, peygamberlik mesajının mührünün açılmasıyla ilişkili süreç konusunda çok nettir. Mührü açmayı gerçekleştiren Yahuda oymağından Aslan'dır; bunu yaptığında da mesajı sunmak için düzenli bir yöntem kullanır. Mesajı, Kutsal Kitap'ı yedi mühürle mühürlenmiş halde elinde tutan olarak tasvir edilen Baba'dan alır. Hem Davut'un kökü hem de boğazlanmış Kuzu olan Yahuda oymağından Aslan, kitabı Baba'dan alır ve mühürleri açar.

İsa bunun üzerine mesajı, diğer meleklerle birlikte mesajı bir peygambere ileten Cebrail'e verir; peygamber de mesajı yazar ve kiliselere gönderir. Peygamberlik mesajının mührünün açılma zamanı geldiğinde, bu mesajın açılması, peygamberin yazısının hedef kitlesi olan kiliselerdeki kişileri sınanan üç aşamalı bir sınama süreci ortaya çıkarır; ve o kilise üyelerinin bireysel tepkilerine göre, onların iki sınıftan hangisinde oldukları belirlenir. Mührü açılan mesajın ortaya çıkardığı bilginin artışını kabul edenler "bilgeler" olarak, bunu kabul etmeyenler ise Daniel tarafından "kötüler", Matta tarafından da "akılsızlar" olarak tanımlanır.

Son peygamberlik sırnının mührünün açılmasıyla bağlantılı bu unsurların tümü, Vahiy 17:9'da ele alınır ve vurgulanır; çünkü bu ayet, İsa Mesih'in Vahiy'nin tapınanların iki sınıfını sınayacak bir unsurunu tanımlar. Bunu da, ayetin uyarı işaretinin ardından gelen mesajı anlayacak olanların "bilgeler" olduğunu belirterek yapar.

İşte hikmete sahip olan zihin budur. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır. Ve yedi kral vardır: beşi düşmüştür, biri vardır, öteki ise henüz gelmemiştir; geldiği zaman da kısa bir süre kalmalıdır. Var olmuş olup şimdi olmayan canavar ise sekizincidir; yedidendir ve helâke gider. Vahiy 17:9–11.

"Bilgeliğe sahip zihin", "bilgelerin" zihnidir. "Bilgeler" bilginin artışını anlar; ve bilge olanlarca anlaşılacak, kötü olanlarca reddedilecek bir gerçeği tanımlayan peygamberlik işaretinin hemen

ardından sunulan bilginin artışı, takip eden ayetlerde ortaya konan ve Kutsal Kitap peygamberliğinde yer alan krallıklarla ilişkili olan gerçektir. Bu ayetler, Kutsal Kitap peygamberliğinde yer alan krallıkların son tasvirini temsil eder; ve son günlerde mührü açılan hakikat şudur: o sekiz krallık, Daniel'in ikinci bölümünde, söz konusu krallıkların ilk tasvirinde de temsil edilmiştir.

Gerçeğin vahyi, Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıklar hakkında Miller'in mücevherlerinden birini oluşturan sınırlı görüşü destekler; fakat on kat daha parlak parladı, çünkü Milleritlerin tarihteki sınırlı konumları nedeniyle kavrayabildiklerinden çok daha fazla gerçeğe sahiptir; ayrıca, "on" sayısının ve "İşte bilgelik sahibi olanın anlayışı" şeklindeki giriş uyarısının işaret fenerinin gösterdiği üzere bir sınavı temsil eder; bu da peygamberce şöyle yorumlanır: aşağıdaki gerçek, sınama süresinin kapanmasından hemen önce mührü açılan mesajın gönderildiği kiliseleri sınyacaktır.

Vahiy'in on yedinci bölümünde Yuhanna, bin iki yüz altmış yıl süren papalık karanlığının çölüne götürüldü. 1798'de o dönemin tam sonuna yerleştirildi; bu, Vahiy'in on üçüncü bölümünde de yerleştirildiğiyle aynı tarihsel noktadır.

Ve ben denizin kıyısında durdum ve denizden yükselen, yedi başlı ve on boynuzlu bir canavar gördüm; boynuzlarında on taç, başlarında ise küfür adı vardı. Vahiy 13:1.

Denizin "kumu" 1798 yılını temsil eder, çünkü bu, Yuhanna'ya papalığın (denizin canavarı) geçmişte gösterildiği, Amerika Birleşik Devletleri'nin (yeryüzünün canavarı) ise yükselişe geçtiği ve nihayetinde yakında çıkacak Pazar yasasında bir ejderha gibi konuşacağı tarihsel bakış noktasını temsil eder. Sonra yeryüzünün canavarı, dünyayı "canavarın sureti"ni kabul etmeye zorlar; bu suret konuşacak ve Pazar yasasını tüm dünya üzerinde uygulayacaktır.

Papalık gücünden yoksun bırakılıp zulmetmekten vazgeçmeye zorlandığı dönemde, Yuhanna ejderhanın sesini yankılayacak ve aynı zalim ve küfürkâr işi sürdüreceği yeni bir gücün yükseldiğini gördü. Kiliseye ve Tanrı'nın yasasına karşı savaş açacak son güç olan bu güç, kuzu gibi boynuzları olan bir canavarla temsil edilir. Ondan önce gelen canavarlar denizden yükselmişti; ama bu, yerden çıktı ve sembolize ettiği ulusun, yani Amerika Birleşik Devletleri'nin, barışçıl yükselişini temsil ediyordu.

John, on yedinci bölümde Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıkların nihai sunumunu almak üzere tarihteki aynı bakış noktasına götürülür. O bakış noktasında dururken krallıklar sunulur. İlk olarak, canavarın hem kiliseyi hem de devleti kontrol ettiği bildirilir; çünkü o yalnızca yedi başın üzerinde değil, aynı zamanda yedi dağın üzerinde de oturmaktadır. Büyük fahişenin oturması, canavarın üzerinde binicilik yapanın o olduğunu, ve canavarın üzerinde binenin de canavarı kontrol eden kişi olduğunu göstermektedir.

Ve senin gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde hüküm süren o büyük kenttir. Vahiy 17:18.

"Reigneth" kelimesi, tutmak ve üzerinde hükmetmek anlamına gelir. Bir binici, dizginleri tutarak hayvan üzerinde hükmeder. Papalık, yedi baş ve ayrıca yedi dağ üzerinde hüküm sürer. Daniel

kitabının ikinci bölümünde Daniel, Nebukadnezar'a altın "baş"ın kendisi olduğunu bildirir. Yeşaya kitabının yedinci bölümünde "baş" aynı zamanda bir kral, bir başkent ya da bir krallıktır.

Çünkü Suriye'nin başı Şam'dır, Şam'ın başı da Rezin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim kırılacak, öyle ki artık bir halk olmayacak. Efrayim'in başı Samiriye'dir, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. Eğer inanmazsanız, kesinlikle ayakta duramazsınız. Yeşaya 7:7, 8.

Papalık, canavarın üzerinde oturan kadındır ve yeryüzündeki tüm krallar üzerinde hüküm sürer. Bu krallar, son günlerin ejderha gücünü temsil eden "on kral" olarak gösterilir. Bunlar, Sur'un fahişesinin zina ettiği krallardır. Bu "on kral", papalığın otoritesini kabul etmeye zorlanmıştır; ancak o on kralın başta geleni Amerika Birleşik Devletleri'dir. Dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri, İsrail'in kuzeydeki on krallığının kralı Ahab tarafından da temsil edilir. "Yedi" sayısı "tam"ı temsil eder ve papalık yeryüzünün kralları üzerinde hüküm sürüyor olarak tasvir edildiğinde, o aynı zamanda on kral üzerinde de hüküm sürer ve yedi başın üzerinde oturur.

Bu, bilgelik sahibi bir zihni gerektirir; çünkü son günlerin bilge olanları "satır üzerine satır" yöntemini kullanır ve fahişenin hükmettiği devlet yönetiminin sembollerinin her birinin aynı gerçeği gösterdiğini fark ederler. O ayrıca yedi dağa hükmeder ve Milleritler Kutsal Kitap peygamberliğinde "dağ"ı bir krallığın sembolü olarak tanımlamış, ancak sembollerin birden fazla anlama sahip olduğunu da belirtmişlerdir.

Dağlar aynı zamanda kiliseyi simgeler. Kutsal Yazılar'daki "görmekli kutsal dağ" Tanrı'nın kilisesini temsil eder.

Amoz oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruslaim hakkında gördüğü söz. Son günlerde, Rab'bin evinin dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerden daha yükseğe yüceltilecek; ve bütün uluslar ona akın edecek. Birçok halk gelip diyecek: "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım; O bize yollarını öğretecek ve biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz." Çünkü Siyon'dan yasa, Yeruslaim'den Rab'bin sözü çıkacak. Yeşaya 2:1-3.

"Rabbin evi" O'nun kilisesidir ve o bir "dağ"dır. Büyük fahişe yedi dağın üzerinde oturur; böylece tıpkı bütün krallar üzerinde hükmettiği gibi, bütün kiliseler üzerinde de hükmettiğini ortaya koyar. Dünyadaki bütün kiliseler ve bütün devletler üzerinde kontrolü vardır.

Yeşaya'nın "Yahuda ve Yeruslaim hakkında" kendisine gelen ve az önce alıntıladığımız görüşü sürer; dördüncü bölümde de hâlâ aynı pasajdır ve Yeşaya'ya göre, insanların "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım" dedikleri "aynı gün"dür. Aynı zaman diliminde "yedi kadın"dan da söz edilir.

Ve o gün yedi kadın bir adama tutunacak, şöyle diyecek: Kendi ekmeğimizi yiyecek, kendi giysilerimizi giyeceğiz; yeter ki adınla anılalım, utancımızı kaldır. O gün Rab'bin filizi güzel ve görmekli olacak, yerin meyvesi de İsrail'den kaçıp kurtulanlar için üstün ve hoş olacak. Siyon'da kalan, Yeruslaim'de geride duran herkes—Yeruslaim'de yaşayanlar arasında adı yazılı olanların her biri—kutsal diye anılacak. Rab, Siyon'un kızlarının kirliliğini yıkayacak ve Yeruslaim'in kan suçunu ortasından yargı ruhuyla ve yakıp arındıran ruhla temizleyecek. Rab, Siyon Dağı'nın her konutunun üzerine ve topluluklarının üzerine gündüz bulut ve duman, gece

de alevli bir ateşin parıltısını yaratacak; çünkü bütün görkemin üzerinde bir örtü olacaktır. Gündüz sıcaktan gölge olmak için, sığınak ve fırtına ile yağmurdan korunmak için bir çardak olacaktır. Yeşaya 4:1-6.

Yeşaya'nın görümünün konusu olan "gün", Vahiy'in on birinci bölümündeki büyük depremin "saat"tir. 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığından "geri dön" uyarısını kabul eden, Levililer'in yirmi altıncı bölümünün gereklerini yerine getiren ve Hezekiel'in ilk peygamberliğiyle bir araya getirilen bilge kişiler, İslam'ın dört rüzgarına ilişkin Hezekiel'in ikinci mesajını kabul ettiklerinde mühürlenirler. Sonra bir sancak olarak göğe yükseltirler ve Babil'deki Tanrı'nın diğer çocukları, depreme başlayan, ki bu yakında gelecek Pazar yasasıdır, Babil'den çıkma çağrısına karşılık vermeye başlar. Tanrı'nın diğer sürüsü Babil'den çıkma mesajını duyar ve şöyle ilan eder: "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım."

O "saat"te büyük fahişe şarkılarını söylemeye ve yeryüzünün krallarıyla zina etmeye başlar. Kuzu'nun Yaşam Kitabı'nda adları yazılı olmayanlar fahişeyi takip eder ve onların kiliseleri onun otoritesi altına girer. O kiliseler Yeşaya tarafından "yedi kadın" olarak temsil edilir. O "yedi kadın", papalığın üzerinde hüküm süreceği "yedi dağ"dır; Amerika Birleşik Devletleri ise hem konuşacak hem de herkesin papalık otoritesinin işaretini almasına neden olacak canavarın heykelini dikmeye bütün dünyayı zorlar.

"Yedi kadın bir erkeğe tutunacak"tır; ve o "erkek", Pavlus'un "günah insanı" olarak tanımladığı "erkek"tir. O sınanma döneminde "Yeruşalim'de kalanlar, hatta Yeruşalim'de yaşayanlar arasında adı yazılı olan herkes, kutsal diye adlandırılacaktır." Tanrı'nın halkı, o zaman diliminde adları yaşam kitabına, dünyanın kuruluşundan beri boğazlanmış olan Kuzu'nun kitabına yazılı olanlardır. Diğer sınıf ise, "günah insanı"na tutunanlar; bunlar Vahiy'in on üçüncü bölümünde günah insanına tapınanlardır.

Ve yeryüzünde yaşayanlardan, adları dünyanın kuruluşundan beri kurban edilmiş Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olmayanların hepsi ona tapınacak. Kulağı olan işitsin. Vahiy 13:8, 9.

Büyük depremin "saati", yani Pazar yasası krizi, araştırmacı yargının tamamlanmasıdır; ve yargı, adının yaşam kitabına yazılı olup olmadığına dayanır. Dolayısıyla o zamanda, yaşam kitabıyla olan ilişkileriyle temsil edilen iki sınıf, yargının bizzat kapanış sahnelerini belirlemektedir. "Günah adamı"na tutunanlar, "kendi ekmeklerini yiyecek ve kendi giysilerini giyecek" olduklarını ilan ederler, ama asıl arzuları "senin adınla çağrılmak"tır.

Kendi inanç bildirelerini (kendi ekmeklerini yemek) ve mezhepsel beyanlarını (kendi giysileri) koruyacaklar, ama "günah adamı"nın adını benimseyecekler. "Günah adamı"nın adı "katolik"tir; bu "evrensel" anlamına gelir. "Günah adamına" tutunanlar, "evrensel kilise"nin bir parçası olmak ister; bu da Katolik Kilisesi'dir. "Utançlarını" "ortadan kaldırmak" için bu ilişkiyi arzu ederler.

"Kınama", son günlerde tüm kiliseler ve tüm uluslar üzerinde hüküm süren canavarın iki önemli unsurunu ele alır. Vahiy on birde "büyük deprem saati" sırasında, "üçüncü bela tez gelir". "Üçüncü bela" İslam'dır. Vahiy on birde "büyük deprem saati" sırasında, Yedinci Boru çalar. "Yedinci Boru" İslam'dır. İslam, "büyük deprem saati" sırasında harekete geçer; çünkü bütün borular,

Tanrı'nın dünya tarihi boyunca dayatılan Pazar günü ibadetine karşı yargısını uygulamak için kullandığı peygamberlik araçlarıdır.

Amerika Birleşik Devletleri'nin "ulusal yıkımı", yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasıyla gerçekleştiğinde, "uluslar öfkelenecek." Kutsal Kitap peygamberliğinde ulusları öfkeliendiren İslam'dır; bu, Yaratılış kitabında İslam'a yapılan ilk atıfla temsil edilir.

RAB'bin meleği ona dedi: İşte, gebe kaldın ve bir oğul doğuracaksın; onun adını İsmail koyacaksın; çünkü RAB senin sıkıntını işitti. Ve o yaban adamı olacaktır; onun eli herkese karşı, herkesin eli de ona karşı olacaktır; ve bütün kardeşlerinin önünde yaşayacaktır. Yaratılış 16:11, 12.

Son günlerin "yüzkarası" İslam dinidir. Dünyanın kiliseleri ve ulusları, Katolik kilisesinin hükmettiği bir Birleşmiş Milletler'in Yeni Dünya Düzeni otoritesi altına girecek. Papa, tıpkı Konstantin'in 330 yılında papalığa makamını verdiği gibi, tek dünya sisteminin başına oturtulacak. Uluslar, İslam'ın insanlığa karşı yürüttüğü savaşla başa çıkabilmelerinin ancak birleşik bir çabayla mümkün olduğuna ve bunun bir tür ahlaki otoriteye boyun eğmeyi gerektirdiğine; Amerika Birleşik Devletleri'nin de bu otoritenin Roma kilisesi olduğunu ısrarla savunacağına kanaatine varacaklar. Tıpkı Jüstinyen'in 533 yılında Katolik kilisesine büyük yetkisini verdiği gibi, tarih tekerrür edecek. Amerika Birleşik Devletleri, tıpkı Klovis'in 496 yılında Katolik kilisesi için yaptığı gibi, askeri gücüyle dünyayı itaat etmeye zorlayacak. Vahiy on üçüncü bölümünün ikinci ayetindeki tarih tekerrür edecek.

Gördüğüm canavar leopara benziyordu; ayakları ayının ayakları gibiydi ve ağzı aslanın ağzı gibiydi; ejderha ona kendi kudretini, tahtını ve büyük yetki verdi. Vahiy 13:2.

Suret bir kez kurulduğunda, İslam'ın saldırıları yüzünden öfkelenmiş bulunan yeryüzünün kralları, canavarın dünya çapındaki suretini ortaya çıkarmak için kullanılan İslam'a yönelik evrensel "kınama"nın, "günah adamı"nın (İzabel) aslında dert ettiği "kınama" olmadığını fark edecekler. İş işten geçtikten sonra, dünya İzabel'in İslam'ı hiç umursamadığını, onun yüreğinin, Hirodiya'nın Vaftizci Yahya'yı öldürdüğü gibi, İlyas'ı öldürmeyi arzuladığını öğrenecek.

"Hikmet sahibi zihin", "hikmet sahiplerinin zihni"dir ve "hikmet sahipleri" de, Yahuda oymağının Aslanı, sınama dönemi kapanmadan hemen önce İsa Mesih'in Vahyi'nin mühürlerini açtığında ortaya çıkan "bilginin artışı" anlayanlardır.

Ve bana dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Haksızlık eden, yine haksızlık etsin; murdar olan, yine murdar olsun; salih olan, yine salih olsun; kutsal olan, yine kutsal olsun. Vahiy 22:10, 11.

"Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır" ifadesi, papalığın hem kilise hem de devlet üzerinde hüküm süreceği gerçeğini temsil eder. Sembollerin birden fazla anlamı vardır ve semboller, yer aldıkları pasajın bağlamına göre tanımlanıp anlaşılmalıdır. Şu görüş ileri sürülür: Ayet, başların dağlar olduğunu belirtir; öyleyse başlar (devlet yönetimi) ile dağlar (kilise yönetimi) arasında bir ayırım yapmanın gerekçesi ne olabilir? Bu ayırım Daniel kitabının yedinci ve sekizinci bölümlerinde ortaya konur. Yedinci bölümde hem putperest Roma hem de papalık yönetimindeki

Roma, kendilerinden önce gelen canavarlardan "farklı" olarak tanımlanır.

Yedinci bölüm sekizinci bölümle (sadır sadır) karşılaştırıldığında, sekizinci bölümde Roma'nın küçük boynuzunu, erkek, kadın, erkek, kadın arasında gidip gelen bir şekilde buluruz. İki gücü temsil eden tek bir sembol vardır: küçük boynuz. Bu bölümlerde bir boynuz bir krallıktır ve bir krallık aynı zamanda bir baştır. Sekizinci bölümde küçük boynuz iki krallığı, Kutsal Kitap peygamberliğinin dördüncü ve beşinci krallığını temsil eder. Küçük boynuz sembolik olarak iki krallığı temsil eder ve temsil ettiği iki krallık, devlet yönetimi ile kilise yönetiminin birleşimini tanımlayan krallıklardır. Aynı zamanda yedi dağ olan yedi baş, iki krallığı temsil eder; bu krallıklardan biri kilise yönetimi, diğeri devlet yönetimidir.

Daniel'in ikinci bölümünde, bu peygamberî sembolizmi doğrulayan bir başka tanık daha vardır; çünkü orada, Milleritlerin Roma'nın dördüncü krallığı olarak anladıkları son krallık, demir ve kil ile temsil edilir. Demir ve kil karıştırılmıştır; oysa gerçekte demir kil ile karışmaz. Yine de Kardeş White, "demir ve kil" üzerine yorum yaparken, bunu kilise yönetimi ve devlet yönetiminin bir simgesi olarak tanımlar; tıpkı sekizinci bölümdeki küçük boynuzun ve Vahiy 17'de aynı zamanda dağlar olan başların temsil ettiği gibi.

Öyle bir zamana geldik ki, Tanrı'nın kutsal işi, demirin balçıkla karıştığı heykelin ayaklarıyla temsil ediliyor. Tanrı'nın bir halkı, seçilmiş bir halkı vardır; ayırt etme yetileri kutsallaştırılmalıdır, temele odun, ot ve saman döşeyerek kutsallıklarını yitirmemelidirler. Tanrı'nın buyruklarına sadık olan her can, imanımızın ayırt edici özelliğinin yedinci gün Şabat'ı olduğunu görecektir. Hükümet Şabat'ı Tanrı'nın buyurduğu gibi onurlandırsa, Tanrı'nın gücüyle ayakta durur ve bir zamanlar kutsallara emanet edilen imanın savunusunda yer alırdı. Ama devlet adamları sahte Şabat'ı destekleyecek ve dinî inançlarını bu papalık çocuğuna riayetle karıştırarak, onu Rab'bin insanın kutsal tutması için ayırdığı, kutsayıp bereketlediği ve kendisiyle halkı arasında bin kuşak boyunca bir işaret kıldığı Şabat'ın üstüne koyacaklar. Kilise siyaseti ile devlet siyasetinin karışması demir ve kil ile temsil edilir. Bu birlik kiliselerin bütün gücünü zayıflatıyor. Kiliseyi devletin gücüyle donatmak kötü sonuçlar doğuracaktır. İnsanlar neredeyse Tanrı'nın sabrının sınırını aşmış durumda. Güçlerini siyasete yatırdılar ve papalıkla birleştiler. Ama Tanrı'nın yasasını hükümsüz kılanları cezalandıracağı bir zaman gelecek ve kötülükleri kendi üzerlerine geri dönecek. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 4, 1168, 1169.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Mesih'in bizim için yaptığı işi ve Şeytan'ın bize karşı kararlı suçlamasını tasvir eden sahnede, Yeşu başkâhin olarak durur ve Tanrı'nın buyruklarını tutan halkı adına istekte bulunur. Aynı zamanda Şeytan, Tanrı'nın halkını büyük günahkârlar olarak gösterir; yaşamları boyunca işlemeleri için onları ayarttığı günahların listesini Tanrı'nın önüne koyar ve suçları nedeniyle onları yok etmesi için kendi eline verilmesini ısrarla talep eder. Kötülüğün ittifakına karşı hizmet eden melekler tarafından korunmamaları gerektiğini ısrarla savunur. Tanrı'nın halkını dünyayla birlikte demetler hâlinde bağlayıp kendisine bütünüyle bağlılık sunmalarını sağlayamadığı için öfke doludur. Krallar, hükümdarlar ve valiler kendilerine Mesih karşıtının damgasını vurmuşlardır ve kutsallarla—Tanrı'nın buyruklarını tutan ve İsa'nın imanına sahip

olanlarla—savaşmaya giden ejderha olarak temsil edilirler. Tanrı'nın halkına dūřmanlıklarında, Mesih yerine Barabba'yı seçmiş olmanın suçunu da taşıdıklarını gösterirler.

"Tanrı'nın dünya ile bir davası var. Yargı kurulduğunda ve kitaplar açıldığında, görülecek korkunç bir hesabı var; insanlar şeytani aldanışlar ve aldatmacalarla körleştirilip büyülenmemiş olsaydı, bu, şimdiden dünyanın korkup titremesine yol açardı. Tanrı, biricik Oğlu'nun ölümünün hesabını dünyaya soracak; dünya O'nu adeta yeniden çarmiha germiş ve halkına yapılan zulümde O'nu açıkça utanca uğratmıştır. Dünya, O'nun kutsallarının şahsında Mesih'i reddetmiş; peygamberlerin, havarilerin ve habercilerin mesajlarını reddetmekle O'nun mesajlarını da reddetmiştir. Mesih'le birlikte emek verenleri reddetmişlerdir ve bunun için hesap vermek zorunda kalacaklardır." Testimonies to Ministers, 38, 39.